

ת"פ 32204/06/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 32204-06-20 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד קרין שטרית
נגד
הנאשם פלוני
ע"י ב"כ עו"ד אלון בן זיו

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במהלך שמיעת פרשת התביעה, בשתי עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

בהתאם לעובדות בהן הורשע, בתקופה הרלוונטית היו הנאשם *** (להלן: "המתלוננת") נשואים אך חיים בנפרד ולהם בן משותף, לגביו הגיעו להסדר ראיה מוסכם אשר קיבל תוקף של החלטה בבית המשפט לענייני משפחה (להלן: "הסדר הראיה").

בתאריך 11.5.20 בשעה 14:30 לערך, הגיע הנאשם לבית המתלוננת על מנת לראות את בנו בהתאם להסדר הראיה, באופן בו הקדים את ביקורו בחצי שעה. בנסיבות אלו, הבהירה המתלוננת לנאשם כי היא מסכימה להקדים את מועד הביקור אולם על הנאשם יהיה אף לעזוב את הבית כחצי שעה מוקדם יותר. במהלך הביקור איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה את הדברים הבאים:

"ואני הולך לשחוט את כולם בקרוב... הו הו איזה שחיטה אני אעשה להם ואני אשמח אם תהיי שם ביניהם, למה אני אוריד לך את הראש איתם תזכרי מה אני אומר לך... ראי הוזרת קרן אין לי סנטימנטים..."

בתום הביקור, כשהמתלוננת ביקשה מהנאשם שיצא מביתה, אמר לה הנאשם:

"את אמ-אמא שלך אני הולך לטחון, לטגן אותך שישקבב עם אחותך... אני הולך לזיין את האמא שלך, על כל דמעה שלי את תשלמי לנצח".

כחודש וחצי עובר למועד האירוע שלעיל, הגיע הנאשם לבית המתלוננת על מנת לראות את בנו בהתאם להסדר הראיה, בעת שהמתלוננת הייתה במקום עם חברתה. באותן נסיבות התפתחה שיחה בין הנאשם, המתלוננת וחברתה, בה אמר הנאשם למתלוננת כי הוא רוצה לחזור אליה וכי יש לה עוד סיכוי לחזור אליו. המתלוננת הבהירה לנאשם כי אין בכוונתה לחזור אליו בשום אופן, ובתגובה איים עליה הנאשם באומרו כי ישחט אותה.

2. הצדדים הגיעו להסכמה לפיה יופנה הנאשם לקבלת תסקיר שרות מבחן, כאשר עמדת המאשימה היא למאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעת מתאימה, לצד מאסר על תנאי ופיצוי. הנאשם הוזמן לפגישה בשרות המבחן, אך לא התייצב אליה.

בהמשך, במהלך דיון בבית המשפט, הביע הנאשם חוסר החלטיות ביחס להודאתו וכן התעוררו מחלוקות בינו לבאת כוחו. בנסיבות אלה, הוחלף יצוגו של הנאשם על ידי הסנגוריה הציבורית. לאחר שבא כוחו החדש של הנאשם שב וקרא לו את כתב האישום המתוקן והסביר לו את מלוא המשמעויות המשפטיות, הנאשם חזר על הודאתו והחליט שלא לבקש שוב תסקיר משרות המבחן.

הנאשם הופנה לקבלת חוות דעת מהממונה על עבודות השרות, אשר דיווח כי הנאשם התייצב לראיון קבלה שנקבע עבורו אך הגיע ללא הטפסים הרפואיים הנדרשים. לאחר שניתנו לנאשם מספר הזדמנויות נוספות להציג בפני הממונה את הטפסים הרפואיים הנדרשים, התקבלה לבסוף חוות דעת ממונה אשר מצאה את הנאשם כשיר לביצוע עבודות שרות.

תמצית טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה את הפגיעה בערכים המוגנים במקרה בו מדובר באיומים שבוצעו בביתה של המתלוננת, מקום בו אמורה לחוש בטוחה, ובנוכחות בנם התינוק. בנוסף, טענה כי איומי הנאשם כלפי המתלוננת אשר לא הסכימה לחזור למערכת יחסים זוגית איתו, מלמדים על התנהגות אובססיבית כלפיה. בנסיבות אלה, טענה ב"כ המאשימה לפגיעה קשה בערכים המוגנים ועתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שרות ועד ל- 12 חודשי מאסר. אשר למיקומו של הנאשם במתחם הענישה, ציינה ב"כ המאשימה כי הנאשם לא הודה בהזדמנות הראשונה אלא לאחר שמיעת מספר עדים בבית המשפט, לא שיתף פעולה עם שרות המבחן ואף התקשה בשיתוף פעולה עם הממונה על עבודות השרות. לצד זאת, בהתחשב בגילו של הנאשם, היעדר עבר פלילי וכן חלוף הזמן מביצוע העבירות מבלי שנפתחו כנגדו תיקים נוספים, עתרה ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם עונש של 5 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שרות, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לביסוס טיעוניה.

4. ב"כ הנאשם טען כי בנסיבות ביצוע העבירה ובהתחשב בפסיקה הנוהגת, יש לקבוע מתחם ענישה אחד אשר הרף הנמוך בו הוא עונש של מאסר מותנה ונע עד למספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות. לטענתו, כתב האישום משקף את מה שקורה לזוגות רבים אשר לאחר לידת ילד נכנסים למערבולת וכן קושי על רקע הסדרי ראייה. אשר לעונש המתאים, הדגיש ב"כ הנאשם את היעדר עברו הפלילי וחוסר פתיחת תיקים מאז ועד היום, וכן טען כי הנאשם הושפל בעת מעצרו שהתבצע בנוכחות אמו. משקל נוסף ביקש לתת לתקופת מעצרו של הנאשם בתיק, משך שבעה ימים, ותקופה ארוכה בה היה נתון תחת תנאים מגבילים. לפיכך, עתר להסתפק במאסר מותנה

או בימי מעצרו של הנאשם. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה לביסוס טיעונו.

5. הנאשם בדברו ציין כי יש לו שלושה ילדים מנישואים קודמים אותם גידל לבדו, וטען כי כיום הוא מתקיים מקצבת נכות ואינו מוצא עבודה. בנוסף, טען הנאשם כי בעת מעצרו נכחו ילדיו הבגירים ואמו, עובדה שפגעה בו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

6. הצדדים ביקשו לקבוע מתחם ענישה אחד לשני המקרים. מדובר באיומים כנגד אותה מתלוננת אשר בוצעו במועדים סמוכים, על רקע דומה, ולפיכך יש לקבל טענה זו העומדת בתנאי מבחן הקשר ההדוק. בעת קביעת מתחם הענישה יש להתייחס לצירוף העונשים המירביים אותם ניתן להטיל בגין כל אחד מהמקרים (ע"פ 3164/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל**, פסקאות 140-141 (29.06.2015)).

7. איומים פוגעים בזכות קורבן העבירה לביטחון אישי ולשלמות הנפש. את מידת הפגיעה בערכים המוגנים יש לבחון בהתאם לנסיבותיו המשתנות של כל מקרה ומקרה, תוך מתן משקל משמעותי לנסיבות, בעיקר כשמדובר בעבירה המתאפיינת במנעד נסיבות רחב כגון עבירת איומים (ראו התייחסות בע"פ 1127/13 **עמאואל גברזגיי נ' מדינת ישראל**, פסקה 25 (15.1.2014)).

בנסיבות האירוע מדובר בשני מקרים, במועדים שונים, אשר התרחשו בביתה של המתלוננת, מקום בו עליה לחוש מוגנת ובטוחה. בשני המקרים מדובר באלימות מילולית קשה על רקע של פרידת המתלוננת מהנאשם, איומים אשר התעצמו מהמקרה המוקדם ועד למאוחר. בעוד במקרה הראשון לא היסס הנאשם לאיים על המתלוננת, בנוכחות חברתה, כי "ישחט אותה", במקרה השני היפנה כלפיה איומים קשים יותר ומתמשכים: "אוריד לך את הראש", "ראי הוזהרת קרן אין לי סנטימנטים", ואף איומים קשים כי יפגע באמה ובאחותה. יש לראות משנה חומרה בכך שהאיומים נאמרו בנוכחות המתלוננת ולא באמצעות אמצעי תקשורת כלשהו, בו יש כדי לרכך במידה מסוימת את החרדה והפחד מפני מבצע האיומים.

8. הצדדים היפנו לפסיקה לעניין העונש, כל צד בהתאם לטיעונו: המאשימה הגישה פסיקה במקרים בהם נקבע מתחם הענישה כמתחיל במאסר בדרך של עבודות שרות אף בגין מקרה אחד של איומים, ואילו ב"כ הנאשם הגיש פסיקה בה נקבע כי מתחם הענישה בגין עבירת איומים מתחיל במאסר מותנה בלבד. רמת הענישה אכן משתנה בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. יש להדגיש כי אין זהות בין מתחם העונש ההולם, המגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, ובין מדיניות הענישה הנוהגת המהווה אך את אחד משיקולים אלה (ראו: ע"פ 6390/20 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פסקה 9 (10.2.2021); ע"פ 322/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 5 (9.10.2016)).

9. בנסיבות המקרה הנדון, לאחר ששקלתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את נסיבות ביצוע העבירות, העובדה שמדובר בשני מקרים שונים וכן בהתחשב בפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין תקופה

קצרה של מאסר אשר ירוצה בעבודות שרות ועד למאסר בפועל למשך 12 חודשים.

העונש המתאים

10. הנאשם בן 48, ללא כל עבר פלילי, קיבל אחריות על מעשיו. הודאת הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן התקבלה לפני כשנתיים, לאחר שנשמעו מספר עדים, אולם התנהלותו מאז ועד היום אינה מצביעה על הבנה והפנמת החומרה שבהם. הנאשם חזר ועמד על הודאתו במיוחס לו, מספר פעמים לאחר שהסוגיה התעוררה בבית המשפט, אולם ניכר כי התקשה להבין את הפסול שבמעשיו (ראו פרוטוקול מיום 24.1.22, 7.6.23). ניסיון לקבלת התייחסות גורם טיפולי, שרות המבחן, לא צלח בשל חוסר שיתוף פעולה מצד הנאשם.

על אף טענות ההגנה לבעיות רפואיות של הנאשם וכן כי הנאשם מקבל קצבת נכות, לא הוצגו בפני כל ראיות לכך ואף הממונה עבודות השרות לא התייחס לכל מגבלה רפואית.

לצד האמור לעיל, יש לתת משקל לכך שמדובר בהסתבכותו היחידה של הנאשם בפלילים, ולעובדה שמאז ועד היום לא נפתחו כנגדו כל תיקים נוספים. בנוסף, אתן משקל לכך שהנאשם היה עצור משך שבעה ימים והיה נתון תחת מגבלות משתנות במשך תקופה ארוכה בהמשך.

בנסיבות כוללות אלה, אני מוצא כי יש למקם את עניינו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה, גם אם לא ברף הנמוך ביותר שלו.

לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך ארבעה חודשים אשר ירוצה בעבודות שרות, בהתאם למפורט בחוות דעת הממונה. מובהר לנאשם כי ככל שיחרוג מתנאי העסקתו במסגרת עבודות השרות, יתכן כי הממונה יחליט על נשיאת יתרת העונש במאסר בפועל.
2. מאסר למשך 3 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת איומים תוך שלוש שנים מהיום.
3. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה 1, בסך 1,500 ₪. הפיצוי ישולם בשלושה תשלומים שווים החל מיום 1.7.23 ומידי חודש בחודשו. המאשימה תעביר את פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט תוך 7 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השרות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' תמוז תשפ"ג, 25 יוני 2023, במעמד הצדדים.